

Тааххуди мо нисбат ба тавофукномаи сулхи Тоҷикистонро фаромӯш накунем!

Муаллиф: Абдулхай Хуросонӣ
20.09.2015 09:39

Кохи сапедор ва вазорати умури хоричаи Афғонистон расман масъулият дорад ба унвони яке аз кишварҳои муассир дар имзои сулхи кишвари Тоҷикистон аз мафоди муохидаи сулҳ дар дифоъ аз ҳуқуқи маданӣ, сиёсӣ ва шахрвандии аъзо ва хизби нахзати исломии Тоҷикистон ба ҳукумати Тоҷикистон тазаккури дӯстона бидихад ва бехтар аст доктор Абдуллоҳ шахсан бо раиси ҷумҳури Тоҷикистон дар ин бора сухбат намояд.

Тоҷикистон умқи истротежики ҷуғрофиёи тамаддунӣ ва табиӣ фарҳангии мост ва бойист муносиботи мо дар ҳамаи заминаҳо истротежик ва ҳадафманд бошад.

Мо набояд фаромӯш кунем, ки шахид Масъуди азиз аз тамомияти арзии Тоҷикистон бо ҳамон ишқу иродаи дифоъ намуд ки аз кишвару зодгоҳи худ!

Сабури Раҳил, сиёсатшиноси афғонистонӣ

Бандаи харғиз бовар надорам ки Абдуллоҳ халафулсидки (ҷонишини рости)

сиёсии роҳу расми устод Раббонӣ ва Масъуд (ки раҳмати Худо бар ҳардуяшон бод!) бошад. Бо ин ҳам қасоне ки ҷунин меангоранд, ҳоло бехтарин фурсат аст, ки ба фармоишоти оқои Хуросонӣ тавачҷух кунанд. Албатта, вазифаи тавачҷух қардан ба ин асл қори асосӣ ва аввалияи Абдуллоҳ (доктор Абдуллоҳ) ва Салоҳиддин (Раббонӣ) будааст. Агар инҳо ба ростӣ ҳудро халафи роҳу расми бузургони мо меҳонанд, бояд пеш аз он ки ҷаноби Хуросонӣ ё қаси дигаре қизе

бар забон оваранд, иқдом мекарданд. Бо он ҳам ин газу он майдон. Собит бисозанд ки халафулсидканд, хадди ақал дар хамин як маврид.

Абдулхай Хуросонӣ

Тааххуди мо нисбат ба тавофукномаи сулхи Тоҷикистонро фаромӯш накунем!

(баргардон аз форсӣ)

Ривояти як хотира ва ёдовариҳои масъулияти истротежики Кобул дар баробари авзон Тоҷикистон ба Кохи сапедор(Раёсати иҷроия) ва Вазорати умури хориҷа!

“...мубойлам занг зад, шумораи сатилот буд, он тарафи хат Омир соҳиб(Аҳмадшоҳ Масъуд) буд. Баъд аз салом бо салобат дастур дод: “ Хамин холо меравӣ пеши Устод Абдулло Нури ва мавзуи сулхро ки аз тариқи муҳобира ба Шумо расида худат мебарӣ ва аз пеши устод ба хамин шумора ба ман занг мезанӣ! Фаҳмида шуд, иншоолоҳ”.

Дастур ба хамин котеият ва шаффофият буд. Ман ҳамон рӯз аз Техрон озими Карач шудам ва шодравон устод Абдуллоҳи Нуриро дар манзилаш мулоқот намудам ва аз ҳамон ҷо шумораи Омир соҳибро гирифтаам ва устод Нури бо Омир соҳиб худуди як соат сухбат намуданд.

Сухбати Омир соҳиб бо шодравон устод Нури рӯи се меҳвари аслии устувор буд.

1) Халқи силоҳи муборизини тоҷики мустақар дар Тахористон

2) Тааххуд ва тазмини Афғонистон дар кибони тааххудоти давлати Тоҷикистон

3) Ёдоварии таҷрибаи манфии Афғонистон аз ҷанг ва ташвиқ ба сулҳу ободонии Тоҷикистон ва ин ки Раҳмонӯф (он вақт эшон Раҳмонӯф буданд) ба тааххуди худ амал менамояд, иншооллох.

Баъд аз суҳбат устод Нурӣ мутаассир ва нигарон буд ва зимни ин ки охе амик кашид, гуфт:

“... Хайр, мо ба Омир соҳиб ва ҷаноби Устод ба андозаи ҳудамон эътимод дорем...аммо ман эътимод ба Маскав ва Душанбе надорам ва ман мувофиқи ҳақиқати сиёсати муборизини тоҷик то амал намудани давлати Раҳмонӯф ба мафодии сулҳ нестам... Хайр, ҷӣ кунем, ҳоло ки дасти бародарони мо ҳам танг аст, ба Омир соҳиб мувофиқат кардам...Аммо нигарони тақрори тоърихи муборизини Бухор(?) ҳастам...”

Бале, мисли ин ки равшанод устод Абдуллоҳи Нурӣ имрӯзро пешбинӣ менамуд.

Қохи сапедор ва вазорати умури хориҷаи Афғонистон расман масъулият дорад ба унвони яке аз кишварҳои муассир дар имзои сулҳи кишвари Тоҷикистон аз мафодии муоҳидаи сулҳ дар дифоъ аз ҳуқуқи маданӣ, сиёсӣ ва шаҳрвандии аъзо ва ҳизби наҳзати исломии Тоҷикистон ба ҳукумати Тоҷикистон тазаққури дӯстона бидиҳад ва бехтар аст доктор Абдуллоҳ шахсан бо раиси ҷумҳури Тоҷикистон дар ин бора суҳбат намояд.

Тоҷикистон умқи истротеҷики ҷуғрофиёи тамаддунӣ ва табиӣи фарҳангии мост ва бойист муносиботи мо дар ҳамаи заминаҳо истротеҷик ва ҳадафманд бошад.

Мо набояд фаромӯш кунем, ки шаҳид Масъуди азиз аз тамомияти арзии Тоҷикистон бо ҳамон ишқу иродаи дифоъ намуд ки аз кишвару зодгоҳи худ!

Тааххуди мо нисбат ба тавофукномаи сулхи Тоҷикистонро фаромӯш накунем!

Муаллиф: Абдулхай Хуросонӣ
20.09.2015 09:39

Мамнӯъ шудани фаъолиятҳои сиёсии ҳизби исломӣ ва муътадилнаҳзати Тоҷикистон на танҳо мугойири тафохумномаи сулҳ мебошад, балки ин рафтори мустабидона ва ба дур аз хирадварзӣ ва тааққули сиёсӣ метавонад заминаи зуҳури гурӯҳҳои террорист ва ифротиро муҳайё кунад.

Амният ва суботи Тоҷикистон амният ва суботи мост ва бояд заминаи ин эътимод миёни ду кишвар фароҳам ояд.